

Ruotsissa asuvien inkerinsuomalaisten kesdjuhlat pidettiin juhannuspyhind Gevlessd. Juhlat saivat liikkeelle jeilleen suuren joukon heimovaked. Suomestakin osallistui useita kymmenid. Retken johtajana toimi Inkerildisten Yhdistys r.y:n Helsingin paikallisosaston puheenjohtaja Vdino Kekki, joka kuvassa (oik.) keskustelee matkaohjelmasta Aleksanteri Kempin kanssa laivan kannella. — Valokuvan ntipannyt Kerttu Susi.

Maanviljelys Inkerissa

Inkerin suomalainen oli maanviljelijä sekä varhaisimmalta syntyperättäen :etta :historialliste_n olosuhteiden maardamasta pakosta. Lukuisat 1600-luvulla Suomessa sattuneet katovuociet ajoivat Inkerin :suomailaisten etsimaa_n kiittolisernpia viljelysmaita. Niita kuultii_n oleva_n Stolbovan rannahassa 1617 Ruotsi-Suomen valtakun_n taan liitetyssa Inkerissa. Sinne siirtyi autiotaloihin ja aivan uutisralvaajiksi tahansia perheita Savosta, Karjalasta ja muualtakin Suomesta. Kun tsaari Pietari v, 1703 lopullisesti valloittj Inkerinmaan ja. perusti .supisuomalais:elle alueelle Nevan suuhuri nimikko_n kaupunkins:a Pietarin ja teki silta val:takunnan nadkauoungin, ei inkerilais_n to miellyttanyt vaan pysyj edelleen suomalaisena talorpioikana. Maaorjuus: tuli tosin uuse_n valslanpitajion mukana hasnenkin osaksee:n, mutta :maaseudulla =aka. marassa kiinni pysymalla tunsu h.EM olevansa paremmassa turvas8a omien kylanmie:stensa_n, keskuudessa **Koko** Inkerjnm.aa •annettlin l'adnityksiksi, ve_nalalaisille ylimyksille, jotka siirsivat Sissa-Vsendjalla olevilta tiluksilta 11 maaorj la an kylakunnittai_n Inkeriin. Mutta inkerilaisten onneksi maarasi hallitus vuoden 1727 :m.aarevisioonissa, etta suomalaiset talo:npojat piti rytimittaa yhtajaksoisille alueille Tass4 tuskin lienee :katsottu suomalaisten parasta, vaa_n pikemminkin tandottlin estad venalaisiet jouturnasta **pal**ion kosketukslin tunnetusti itsepaisten suomalaiste_n kanssa. Nai_n sailyi

seuraku.ntie_n laajuusia alueita puh_n taastj suomalaisina aina meidan viimme a:sti. Nevan ja Suoanenlanden etelarannikolla harjoitettii_n jelyksen ohessa ka:lastusta. Skuorit_n san, Tuutarin ja Venjoen isantid tapasi talvisi_n ajureina Pletarissa, mutta ikes.ak:si menivat hekin kiotikyliinsi maatiijihin.

Aleksanteri II:n toirnesta la kkautettii_n maaorjuus v. 1861. Silloi_n sjaettii_n laanitysherra_n tai "kuninka.an" maassta kullekin; stalosisa :16ytyvalle miespuoliselle, siis myds aivan vastasyntyneelle poikalanselle 115.

m.aa **Maa oil rahalla** tettava. Erdat ukot kertoivat taman: kirjoittajalle, =ten. silloin maan jakomiesten taloon !tullesso vlahenamat poikasia uuni_n paalle ja sangyn .alle, jottei talolle pa.ntaisi: Man polion maata kirjoihin ja samalla :paljon rahallista rassitosta maan lunostus_n m.oksaksi. Jalkeenpain monet tellaiset isa.nnat joutuivat katumapadlle, kun heida_n maaosuutensa jaikin liian piesneksi p:oikien kasvaessa tY6kykyisiksi,

Kaikki talonpojat saivat siis macja, joten Inkerissa ei ollut sanottavastj tilatonta! vaestOd.. Matta maan omistusolot jarivat yleensa huonoRsi ja pahenivat vuosi vuodelta vaestOn lisdantyyessa Maanjako kosiki ainoastaan viljclyksia ja niittyja, mutta ei metsad, Rakennustarpeet ja poittopuut :oli ostetteta.a h.ovin herralta kallitsta hinnasta. Laitumista "Lull arryOs puute. Miehen maa_n suuruus riippui slitta,

missa se ssijaitsi. Pietarin lahimmassa ymparistOssa oil se nelja. desjatiinaa (desjatiin ohi vahan, suurempi kuin hehtaari), mutta etempuna liikepaikoilta saattoi se :olla kaksin_n, jopa kolminkertainenkin Siis talo, jossa oli kolmen miehe_n maa, oil Keltossa 1² hehtaarin laajuinen, mutta Lempaalas_n sa olj se jo kaksi kertaa suurempi. Kun siirtymista toisille paikkakun.niile ei tapahtunut ja tilat jaettiin poikie_n kesken., muodostuivat ne

Tuhlailevan elintapans.a vuoksi joutui moni vendlainen suurtilallinen rahapulassa:an Talonpolkaispanki_n valityksellid myymaan osia :maasstaan, ja :tata tilaisuutta kayttivat Inkerin suornalaiset hyvakseen ottaen Talonpoikaispankista kiinnityslainan, josta hyvin se:elviytylvat. Varsinki_n tallais_n to lisam.a.a.n :sa:ajista tali vauraita =any ilj elij Oita

Vuoden 1861 maarevisioonin mukaan olivat Inkeri :nsuomalaiset sidotut :periaatteellisesti mir-jarjestelmaiin kylan yhteismaahan, mutta kaytanOssas ei suomalaisten keskuudessa usein tapahtuvaa peltojen jakoa ja sarkojen vaihtoa tapahtunut kuten vendlaisten kesken, silla suomalaiset kylat olivat yleensa pienia ja niita oli tiheassa. Venalaiset sita vastoin asuivat tavallisesti suurissa "lopoteissa", parikin tah.atta henked kasittavaSsa kylakannassa, jonka takamaat saattoivat olla peninkulmankin padsa, ja siksi oil siella maaajakoja usein. Mutta viljelyssarkojen pienuus ja :suurj lukumadra haittasi 3deensa suomalaisiakin maanviljelijOita StolY13¹. nin ministerikaudella aletti_n Inkerisakin jakaa maita spalstoiksi,

"huuttorituloiksi", Missy se ehdittiin toteuttaa, havaittiin se hyOdyEiseksi. Mutta maailmansota ja vailankumo.us keskeytti tuon uudistushankkeen.

Mikali vain suomalainen: pientilalline_n pysyi raittiina, oli hanen tolmeentulonsa hyva, silly kaikki Motteet menivat hyvin kaupaksi.. Karjaa ei tosi_n voitu p:aljon pitad,,ku_n kylan yhteiset laidu.nma.at olivat pinta_n alataan plenet. Koko kylan karja kavi yhdessa laitumella ja kyla_n yhteinen paimen kaitsinilta. Hevasilla oil oma paimenensa. Kohtalaisen suuri talo piti puolenkymmentä lehmad Sikojen hoito oli helpompaa, si11a Pletarista ja sen esikaupun.gista :sal halvalla sian_n ruok.aa. Sakittain tuotiin linnasta so. kaupungista vehnapulliokin, silly Ikui-valhtanut, kandenkaan palvan vanha vehnanen ei se_n ajan kelvannut. Tavallisesti olivat naiset martokuskeina ja kandesti viikosLsa :tehtlin maitoastjoide_n kanssa "linn.a.reisu". Kaupunkeja nimitettii_n naet linnaksi, silly Ruotsin vallon aikana syntyivat kaupungit rajalainnojen Ymp

Maanviljelys oli enite_n stak:apajulla ja a:lke0111sta Lansin-Inkerin seurakunnissa. Taisin oil Keski_n ja Pohjois-Inkerissa. Pietari_n ymparistOssa noin kolmen peninkulman satecila harjoitettiin :erikorsen voimap:eraista perunan viljelysta. TyrO, Hietamaki, Tuutari, pohjoinen osa Venjokea Keltto, Inkere ja Raapyyla olivat oikeita perunapitajid, Pienenpuoleinen talo istutti kevaisin ainaki_n sata sakillista perunaa ja :syksylla nosti kymmenker_n taisen sad:on. Suuremran talon perunaviljelys oil laajempaa.. Pit-

kin talvea vedettiin talosta kandella :ja useammallakin ,hevosella perunoita joka ,arkkipaiva Pietariin Tavallinen hinta oli rupla ,saJkilta, mutta pakkasten tultua, kun perunaa ei voitu rau_ tateitse piteanmistä matkoista kuljettaa, kohosi hinta kohneenkin ruplaan, ja Isilloi_n oli sikalaisilla kulta-aika.. Korkeareunaisii_n rekiin huopien :sisaan pantiin perunasakit ja kuumalla vedellä taytetty maitohinkki keskelle, paleltumatta perunat saapuivat Pietariin. Linnasta ei koskaa ajettu tyhjillään kotiin ,vaan aina tuo_ tiin kuorma hevosentantaa. Oiseen aikaan ajoivat kaymalaid.en ptihdistajat ja taman voimatavaran he tyhjensivat pelloille ja kantoivat palkan 'kaupunkitalojen isanaaRta. ,Sellaisella voimistuksella :Oli peltojen pakko kasvaa, mutta lumen landettya pelloilta **oli**

siella :sen mukainen hajukin. Ede115 mainitsemisiani pitajissa saivat suornalaiset venalaisilta opi_n hedelmäpuu. de_n ja marjapensaiden viljelykseen, ja :siita saatiin mYas oivallitsta sivutuloa.

Suomessa julkaistua maatalouskirjailisuutta ja Pellervo-lehteä luettiin ahkerasti Maamieskouluissa eivät In_ kerin nuorukaiset kayneet, mutta sen sijaan kansanopistoissa saivat monet heistä uusia herätteitä. Siellä missä maanviljelys .oli vodmaperäinen, kasvoi my/is varallisuus. Kesällä 1918 jou_ tui 150 Kelton isantaa vangiksi ja vaadittiin hengen lunnaiksi kaksi miljoonaa ruplaa, mikä silloin :aikaan suerkiasi saman verran Suomen markkoja. Kanden paivan kuluttua tama kontritubutio maksettiin KOyhyys ei silloin noita isantia vaivannut! E. P,

Herran sanan äärellä

Luota kaikessa Herraan!

(Radioaamuhartauspuhe 10. 7. -64)
Taman paivan tunnussana on Danielin kirjasta (Dan.1 7: 14).

Daniel eli, kuten tiedämme, kauan sitten ja joutui kerran poikasena kokemaan järkyttävän tapauksen. Hänen kotiseudulle marssi vihollisarmeija, joka vangitsi vaen ja vei nuoren Danielinkin pakkosiirtolaiseksi vieraaseen maahan. Siena Daniel :37S tavineen sai kokea rnonerilaista. Erityisen ihmeellinen tanahtuma sattui eraana pimeana hetkenä. Hän itse kertoo siitä kirjansa seitseniannessa

luvussa: *"Mina näin yöllisessä n,tiysssä ja katso taivaan pilvissä tuli ihmisen Pojan kaltainen ja saapui Vanhaikitsen luo ja vietiin heinen eteensti. Ja htinelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, sukukunnat ja kielet palvelivat häntä. Heinen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei akkaa, ja hänen valtakuntansa on valtakunta, joka ei htiviti"* (Dan. 7: 13-14).

Tasty IhmiSen Pojasta eli itse tai vaan Herrasta Daniel oli ennenkin kuullut. H5n oli lapsuudestaan lah-

tien tottunut rukoilemaan tata Herraa. Hän oli m,yos juuri vaikeina vankeusvuosina kokenut, että Herra on voimallinen, joka voi sulkea jos tahtoo jalopeurojenkin suut. Mutta samalla Daniel oli kokenut muutakin. Hän tiesi, miten mahtava Nebukadnessar ja muutkin hirmuvaltiaat rolivat aiheuttaneet pajon kyyneliä ja kuolemaa. Daniel oli nahnyt, kuten itse kertoo, useita toinen toistaan voimakkaampia petoja, jotka voivat, joski_n tilapäisesti, tehdä pajon pahaa. Siksi Daniel tiesi miten usein ajatteli samalla tavalla kuin me nykyajan ihmiset, että kenellä oikeastaan tassa maailmassa lienee suurin valta. Kuka on pysyvästi voimakas? Kenen valtakunta on jatkuvasti kestävin?" Onko ehkä Journalanikin voimassaan rajoitettu, kun pahat vallat saavat riehua." kyseli Daniel kiusattuna :rukouskamiossaan.

:Kiusattu kyselija n'ahitiin taivaassa, kuten nytkin nandaan, ja Herra salli miehen omin silmin nähdä, että Herra elää ja hänen valtansa on iankaikkinen. Tama näky sing aamuna Danielia tietenkin suuresti lohdutti, ja ehkä joka hänen ystävänsä puhkesi

kun Daniel kertoi, että Herran valta on niin suuri, että kaikki kansat ja kielet tulevat häntä palvelemaan.

Danielin kaltaisia olemme monessa suhteessa mekin tämän aamun ihmiset. Kovia aikoja ja vaikeita hetkiä tiesi missä :naarin ovat useat meistäkin kokeneet. Monenlaista vallankiitettä ja myOs vaarinkayttO5 olemme nähneet. Manta kertaa on mieleemme masentunut. Pahan vallan kasvua katsoessamme joudumme andistettainä ehkä samanlaisii_n mietteisiin kuin setalonpojan poika Kinderman, jota kuvataan kirjassa "Viimeiset ratsastajat". Hanestahan kirjailija kertoo, että nandessaan kuoliaaksi lyOtyja marttyripappeja hän kauhuissaan, huusi: "Miten Jumala on kaYlnYt n5in heikoksi?" Kenties mekin usein ajatteleminen, että: Jumala on vallassaan kaynyt heikoksi. Kun meissä itsessäm-

me synti asuu ja myds ympärillämme pahat voimat tuntuvat, Min hataantyneinä kyselemme: "Onkohan Herralla val'taa ollenkaan. Taikka onko Häntä edes olemassakaan, kun tällaista saa tapahtua?"

Tällakin tavalla me tietysti saamme kysellä eika Jumala varmastiikaan meihin pahastu. mutta kyselleSaamme alkaamme koskaan unohtako tata totuutta: "Hänen valtansa on iankaikkinen valta, joka ei lakkaa". Muistaakamme, että Herralla on kaikissa asioissa valta, jopa ylin valta. Hän yksi_n on tehnyt ja voi tehdä jatkuvasti. ihrneitä. Ajattelemaa vain, miten suuresta Herran vallasta todistaa esimerkiksi seti, paikka, jonne ajatuksemme menevät, kun katsolemme vaikkapa vain virsikirjamme kannessa olevaa ristia. Ristihan kertoo Golgatasta, jossa Vapahtajamme ristillä sovitettiimme. Hän :kuollessaan samalla voitti pahimmatkin turmiovalat, kuoleman ja sielunvihollisen. Niin suuri valta on meidän Herrallamme. Eikahan Golgata kerro kuin vain osasta Jumalan voimaa. Kerran koittaa ihetki, jolloin Danielin näky on kaikilta kohdiltaan toteutunut: kaikki kansat, sukukunnat ja kielet ovat polvillaan Kris:tuksen edes'sa. :Silloin sielunvihoMnenkin lopullisesti kukistuu ja Herralla Kristuksella on todella kaikki valta taivaassa ja maanpaalla.

Mihinpa :nuuhun me siis tänäkin päivänä luottaissimme kuin, vain Vapahtajaan! Kaikki muut valiat ja valtakunnatkin kaatuvat. Jeesusuksen Kristuksen valta on iankaikkinen. Häneen saamme ehdottomasti luottaa aina ja kaikessa. Kuule tarna erityisesti sing nykyajan Daniel, joka elää monenlaisten seka sistaisten että ulkoisten vaikeuksien nuristuksessa. Sinua andi'staa ehkä sairaus tai kuolema, synti tai sielunvihollinen, taikka olet muuten, vaikeuksissa. Nosta Danielin tavoin uskossa katseesi Jeesusukseen Kristukseen ja luota häneen.

Alkaammeka luopuko Herrasta, vaikkamme lähimainkaan aina ym-

Jumala on liisnii

Olin ylittanyt vilkasliikenteisen Rantakadun jatkaakseni Saunasillan yli Kalliokadulle kun minut sillan-korvalla pyksandytti pikkumies, ehka seitsernan-kandeksan vuotias, katsoi vetoavasti ja sanoi: "Mind en ikina paase tasta yli". **sanoin**, "tulepas sedan mukana, kylla me yhdessa yli paasemme". Poikanen tarttui lujasti kateeni ja niin me turvali'sesti ylitimme kadun. "Onkin hyva olla varovainen tuollaisissa paikoissa", sanoin hanelle, "varo vastakin vaaroja, mutta nyt juokse kotiin didin luo, jo varmaan odottaa". Mutta poika ei hellittänyt kadestani. Hanella ali minulle sanottavaa ja nain ham puheli: "Aiti on minulle sanonut, etta ei pida juosta kadun yli kun on paljon autoja, pitda vaan odottaa, kylla Jumala lahettaa jonkun sedan tai tadin avuksi. Nyt Jumala lahetti sinut. Kiitos avusta, seta". Poika-resu juoksi taakseen katsoimatta pois.

marry hanen tekojaan. Me emme tosiaan :kasita esimerkiksi sitakaan, miksi kaikkivoipa Herra ei yield käyta iankaikkista valtaansa pahan kukistamiseksi ja asiansa saattamiseksi pikaiseen voittoon. Mutta vaikkemme tata ymmarrd, niin emme silti suutu Herraan. Painvastoin. Me kiitamme hanta siita, etta vaivai'sina syntisina saamme olla iankaikkisen valtakunnan Kuninkaan alamaisina ja autettavina tanakin palvand.

Rukoilkaamme!

Hyva Jumala ja Isamine, joka olet taivaassa. Siunaa ja varjele meita kaikkia tandankin. Paasta meidat pahasta. Silly sinun on valtakunta, voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.

Loppuvirsi 187: 6-8.

Matti Vironmaki.

Katsellessani hanen jalkeen :a kostui silmani ja liikuttuneena varmaan adneen sopersin: "Voi sinua, rakes pienokainen, miten voimakkaan saarnan minulle piditkaan". Ja sydamesani soi kiitos slita, etta, hyva Jumala tahtoi minua yield kayttaa palveluksessaan seka muistuttaa minulle etta Han on aina lama ja, au.taa kaikissa vaikeuksissamme. Han lahettaa avun silloinkin kun olemme jo mamentuneina uskomassa ettemme "iknd Daase tasta yli". Tama tapaus jai mieleeni koko paivaksi. Yritin pdasta siita kiinnittamalla ajatukseni toisiin asioihin, mutta tama tapahtuma — suuriko vai vahapatOinenkb — askarrutti ajatuksiani yield silloinkin kun paiva jo oli vaihtunut yOksi ja hiljaisuus kattoi mean. Taman hiljaisuuden alla•jouduin tilityksen paikalle. Toisaalta soi sielussani riemunsavel mika kertoi ja yha, kertoi, etta etta Jumala on lasna, aina lahella meita, olimmepa me Hanesta miten vieraantuneet tahansa. Hanen daretan rakkautensa ymparOi meidat silloinkin, kun olemme Hanelle kylmenneind. Toisaalta taas jouduin pelen valtaan. Eletty elarnani kulki kuvina sieluni silmien edessa ja murheellisena oli minun mytinnettava, etta olen Herrani liian usein Aettanut toiselle sijalle ja maaiiman Hot ja synnin nautinnot ensimmäiselle. Tunsin suoranaista kauhua ajatellessani sita mandollisuutta, etta yhd olisin pelottava vaarallisen esteen takana julkisyenneissani. **Mutta kauhuni** muuttui iloksi, kun sain helpottuneena ja kiitosta uhkuen tunnustaa Jumalan rajattoman rakkauden voiman, joka minutkin on vaarallisen "vaylan" yli ohjannut Jumalan lapsen turvalliselle tielle.

Muistiini nousi kuva vuosikymmenien takaiseW..a tapahtumasta, joka silloin d uhuu minulle voimakasta kielta. Ehkd sindkin, 'ystavani, **olet**

juskus ioutunut samanlaisen tapaukse_n kandalle. Asuin silloin sunnessa kaupungissa ja tassaki_n tapauksessa Olin yttittamassa vilkasliikentelsta katua. Autoja kiisa toinen toisensa jalkeen kadulla eika niista loppua nayttanyt ensinkad_n tulevan. Oli paivan ruuthka-aika, siina selitys. Mutta yli jaikamiestenkin oli paastava., ja niin siina cdotettiin, jos ehka sen verran rakoa autojen valilla 'syntyisi, etta uskaltaisi yli juosta. 'Kadun toisella puolella odotettiin samaa. Huomasin heidan joukosksaan eraan invalidn_n, joka oil pahasti ruhjoutunut. Jain huomamattani tuijottamaan tuota ihmista, jclka rauhallisen nakOisena, ainoassa kadessana lyhyt keppi, seitsoi ja odotti. Han huomasi tuijotukseni ja niin katseemme kohtasivat. Ja mita nainkaan: han ndytti hymyilevan minulle ja nyOkytti paataan dais:esti. Tasta yha enemman jarkyntyneena seuraavassa tilaisuudes:sa hypandin hanen luok'seen itseikaan kasittamatta missa tarkoituksessa. Mutta han ,kasitti sen ja hetken kuluttua saatoimme lahtea ylittamaan katua, hitaasti ja vaivalloisesti, mutta jollakin tavoin maariatietoisesti ja rauhallisesti. Padstyamme perille kysyi miss: "Onko sinulla kiire? Tahtoi/sin kertoa jotakin". Ja nain han kertoi: "Kun olin, nuori, Olin terve ja voimakas. Sitloin luotin vain omiin vaimiini. Minulla ei ollut julkisia vihamiehia, koska olin luonnoitani **nyrkkinä oli kova**. Minua pelattiin. Ei **ollut ystaviakaan**. Kukapa olisi halunnitt ystavystya minun kaltaiseni itsiekkaan ihmisen kanssa. Tytipaikalla minua arvostettiin ripeand tyOntekijand, jolle kannatti maksaa palkkantsa, mutta muutapa arvostusta en osakseni saanutkaan. Siksi hamastyin kun kou-raani kadulla eraana iltana painettiin paperinpala. Pidn sita naet eraanlaisena henkilökohtaisena suosionsoloituksena. Mutta se Sisalsikin kutsun hengelliseen kokoukseen. Nau-roin seliaisitle. MinakO uskovaisten joukkoon, eind_n toki. Kohta taman

jalkeen sattui odottomattomia. Ty6-paikaltani Ltaehtui voimakas rajandys, moni sai surmansa, useat vammoja. En tieda miten se tapahtui en edes rajandysta kuullut, niin nopeasti 4tapahtumat ikulkivat yllirseni. Kolme viikkoa kestaneen tajuuttomuuden jalkeen eraana aamuna tajusin olevani elossa. Makasin valkoisessa huoneessa, olin sairaalassa. Mutta •mita oli tapahtunut, stital en ollut selvilla. Hyvien laakareiden ponnistuste_n tuloksena olin hengissa ja pitkaaikaisen 'hoidon jalkeen pad:sin sairaalasta tallaisena kuin minut nyt naet. Oh tapahtunut suuri ihme siina etta yield toki sain elaa, se merkitsi nyt minuile enemman kuin konsanaan suuret voimani ja muu mahtini. Mind tiesin nyt, etta Jumala oli larsnd silloin kun minut tama tapaturma kohtasi. En sano sita onnettomuudeksi, **Jumala kaansi** sen minulle onneksi. Minuita otettiin tosin :Dols kaikki se mista Olin ylpeillyt, mutta annettiin thane aarettOman paljon arvokkaampaa. Sain Jumalan armosta syntini anteeksi. Sai_n uskon siihen, etta minunkin tahteni, oli Jumalan Polka itsensa altiksi antanut, etta mina pelastuisin. Sanalla sanoen: sain tulla Jumalan lapseksi. Kun Jumala tahtoo meidat pelastaa, Hanen on otettava meilta pois kaikki se, mita kallisarvoisena pidamme. Kuten ndet, on minutkin tarkoi_n sellaisesta riisuttu. Mutta mina iloitsen siita, etta nyt swan todistaa Jumalan kunniaaksi, etta Hanen rakkautensa on kuin phjaton meri, siihen uppoavat kaikki meidan vikamme ja lankeemuksemme, perati siihen hukkuvat, ja siina puhdistuu tama ajallinenkin olemuksemme, muuttuakseen kerran kun Herran hetki koittaa, kirkastuneeksi ja puutteettomaksi. Since, veljeni, halusit auttaa minua. Mina puolestani tandon vakuuttaa sinulle, etta Jumala on aina oleva sinua lasna, ei Han sinua koskaan, ei milloinkaan yksin jata"—

Nain puheli mies, jonka sielu oli

VUOSIEN TAKAA

*Kulkaa ystävät ylevdt,
lapset Inkerin ihanan.
Jos olet ilman isatta,
ilman emoa elelet.
Jos ortiiti dyrtimiinen,
taikka sanoisin savakko.*

*A idit nukkuu nurmen alla,
dldin katse on kadonnut.
A iti kapaloj kanaset,
aiti rakas rallatteli
palleroisille pakinal
A iti katinsi keitkyettei
kiisin hellin heilutteli.*

*A iti on kaiketi kadonnut,
isa on sortunut sodassa.
Sota kotimme komeat
ompi polttanut poroksi.
Täytyi poistua poloisten
rakkahilta raunioi/ta,
kun oli tupamme tulessa
porona aporstuamme.*

saanut jalostua Jumalan arrnonvirras-
sa. Onnellinen mies.

Ratskas Ystavani. Jumala on sim-
kin labellasi joka hetki, kaikissa ela-
masi vaiheissa. Jos syntia teet, Han
nakee sen ja suree heikkouttasi. Jos
anteeksiantoa rukoilet, Han on lasna,
laskee katensa paallersi ja siunaa si-
nua. Jumala on aina lasna, elarnassasi
ja kuolemassasikin. Muistathan taman.

*"Kuningas ja Herra, kuinka kiittdd
voisin*

*Hengessit Sua niinkuin soisin.
Oi jos saisin aina /iki istuintasi
seista, neihdd kasvojasi.
Mun salli Sinun tahtos mukaan
tyiini taytteii, eltimani ktiyttdd.
A sunnokses ota Herra sydeimeni,
temppelesi ollakseni,
pyhita Sa minut, etta Henkes
voimin kirkastaisin toin ja toimin.
Sinua matkalla ihanuutehesi,
eteen, kasvojesi. (Vk. 215)
Y rjti Rdikkiinen.*

*Ilman turvaa ja tukea,
kulki lauma /apsosia,
alla taivahan avaran
jok' or teinynti tahtbsiti.
Nalka suolia ntiversi
tietti kurjaa kulkiessa.*

*Pakolaisien parissa
kului aika kulkiessa.
Kauas jai kotinen kontu,
kotiseutukin komea.
Vaikeni tykkien tymind,
seki kuiske kuularuiskun.*

Saavuttiin viimeinkin Virohon,
ehji_n nahoin Eestin maalle.
Siellei Balttikin parakit,
K/oogan kaunihit kasarmit,
siell' of paikka pakolaisten
kasarmien katon al/a.
Suomen lotat lohduuteli
pakolaisia paraiten:
"Suomesta to suojan saatte
sekti leiveinkin levean".

Kohta saunaan saatettihin,
jossa /bylyt lOyhkiammat
saimme saunan lautehil/a
matkan vaivan vastikkeeksi.

*Siena leirilld levden
onnen pdivad odote/len,
milloin saamme kutsun kuulla
ilosanoma_n ihanan.*

*Kohta kaikki kaipasivat,
yli lavean landen,
milloin /aiva lastattaisi,
milloin joudumme jokainen
soreahan Suomen maahan,
ihanaan istimme maahan.*

*Kun oli kuukaus kulunut,
sekei leirilla levatty.
Tuli kutsu kulkialle,
saatu sanoma iloinen
meren yli menntiksemme.*

Turun

tervehdyskaynnilla hovioikeudenneuvos Robert Rainion Iuona

Tiistaina 14. 7. vietettiin Turun
Ruissalotssa hovioikeudenneuvos Ro-
bert Rainion Birkka-nimisella kesä-
huvilalla lamminhenkinen Sinne
saapui isannan askeisen 65-vuotispa-
van johdosta Inkerilaisten yhdistyk-
sen Turun osaston johtokunta ja jouk-
ko osaston jäsena tervehdyskaynnill•.
Isantavaki otti vieraansa vastaan hu-
vilan pihamaalla.

*Tuli kiire kintereille,
matkaan joutua jokaisen.*

*Suomen, laiva of sorea,
joka o/' merelle menossa.
Koululaiva or komea
pakolaisille parahin.*

Laiva aalloi/la aje/i,
ylitti lavean /anden.

*Suomen maa on kyl' sorea
Meld on i/matkin ihanat
sekei kaunis kaikinpuo/in.
Ttiitilti on vettiit ja veneitd,
sekti soudella sorea
kalastetla kaikkialla,
eikei Inkeriin*

*Nyt on Suomi suojanasi,
isanmaasi on ihana.
Suomi on kaunis kaikin puolin,
Suomen kieli on sorea.*

*Vaikka set ennen valitit,
sekii ky/vit kyyneleita.
Nyt' et varmaankaan valita
soreassa Suomessasi.*

*Tervehdys Inkerijuhllassa
11. 7. 1964 Helsingissd.*

A. Vainikka.

Laulutervehdyksen jälkeen piti
osaston puheenjohtaja, fil. maisteri
Teppo Samooja puheen, jossa hart toi
esille inkerilaisten suuren
den siitä avusta, jota he ovat rsaaneet
hovioik.neuvos Rainiolta seka lakimie-
hence eta inkerinheimon, ystavana.

Maisteri Samooja mainitsi puthees-
saan, etta, yli kolmesataa Turussa ja
sen lahiymparistifissa atsuvaan inkeri-
laista on hanen avustamanaa saanut
vuosien kuluessa Suomen kansalais-
oikeudet ja tama on ollut todellista
ystavan alma, jot'a ei ode koskaan teh-
ty asianajopalkkio•den toivorssa. Sa-
malla ham mainitsi, etta hovioikeu-
denneuvos Rainio aikoinaan toimi
mytis muistomerkkitoimikunnan pu-
heenjohtajana hankittaessa Turkuun
inkerlitisten vainajien muistomerkkia
ja teki tamankin hankkeen hyväksi
unpumatonta tyOta, joka johti tulok-
seen. Sarnoin on han °lint puuhaa-
massa inkerildisten Turussa pitamia
kersajuhlia ym.

Puheen jälkeen luovuttivat osaston
edustajat Teppo Samooja, Matti Suo-
malainen, Jooseppi Kleme•tila ja Ly-
dia Adel muistolajhana osaston maa-
lauttaman inkerilaisaiheisen taulun.
Rouva Iri Rainio sai vierailijoilta sy-
lin tayden kukkia.

Hovioik.neuvos Rainio kiitti arvok-
kaasta lahjasta. Sen jälkeen siirryttiin
seurnstelun ja tarjoilun pariin histori-
an patinoimaan ja 'karjalaisuutta hen-
kivaan kotiin, jonka seinia juhlistivat
vanhat karjalaisaiheiset kuparipiirro-
set ja maalaukset.

Than kuluessa .siirryttiin luontoon
ihailemaan rantakallioilt_a avautuvaa
luormonkauneutta ja hovioik.neuvos
Rainio kertoi lyhyesti Ruissalon ja
etenkin Birkan historiaa.

— Ruirssalo mainitaan ensi kerran

historiassa v. 1540. Se on ollut aikansa ja sirloin kun Turun linnassa pidettiin hovia, Ruotsi_n kuninkaan lakokartanona, jossa pidettiin linnan karja ja oil mytiskin kuninkaallisena metsastysmaana. Suomen sodagsa v. 18018—09 Suome_n jouduttua venaldisale siirtyi Ruissalon omistus suuri-ruhtinaalle eli Venäjän keisarille.

Kun Turku Bitten suurpalonsa johdosta v. 1827 joutui suureen andinkoon, niin keisarillinen Suomen senaatti **tavoin hyvittaakseen** turkulaisia luovutti Ruissalon saaren hallintaoikeuden v. 1845 ikuisiksi ajoiksi Turun kauDungille. Tamd olo-tila siis jatkuu edelleenkin. Saaren kokonaisuudessa omistaa valtio, mutta ten haldintaoikeu.s on kaupungilla. Kaupunki ei luonnollisesti voi myydd valtion maata, mutter se on vuokrannut taalta huvila- ja viljelystontteja. Saari on kuudu kauneudestaan. Toisin paikoin siella on vankkaa mannikkda, mutta siella on myiis tuhansia ikivanhoja tarnmia. Se onkin Suomen valtion ja kaupungin valisessa v'anhassa sopimuktessa madratly ppysettavaksi duonnonDuistona. Birkan huvilatila joka on ollut Rainion omistuksessa vuodesta 1949, on rakennettu vuonna 1848. Alue joutui vuonna 1847 toimitetussa huutokaupassa eosin turkulaiselle Balme-suvulle ja jo seuraavana vuonna hovioikeudenneuvos Eric Gustaf Enebergillie, jonka omis-

tuksessa ollessa nykyiset rakermukset rakennettiin. Enebergin v. 1852 kuoltua taman Derildiset my/vat Ikesdkartanon Turun tuom.kap. silloiselle sihteerille Anders Johan Hornborgille, josta vuonna 1878 tuli Porvoon piispa. Taman perheella se oli viime vuosisadan lopulle asti.

Birkan ostossa joutui Rainiodle useitakin rakennuksia, joista Kuuselaniniminen huvilarakennus jai sen vuokra-alueen ulkopuolelle, joka edeleen on Rainion hallinnassa, han kun ei enda halunnut vuokrata entisen rsuuruista aluetta. Haven ehka taytyisi se kuluvan vuoden loppuun menne.ssa siirtaa pois alueelta.

Ndista asioista illan mittaan tarinoitaessa isanta ilmciiitaikin vierailleen, etta han vaimoineen on valmis lahjoittamaan Do. rakennuksen eraine siihen liittyvine talusrakennuksineen yhdytyksen Turun osastolle kesanviettopaikaksi. On nyt siten vain osaston ja kaunungin valinen asia sopia maanvuokrauksesta. — Jos siina Daattaa suotuisaan tulokseen, voitaisiin rakennuksesta, luonnollisesti korjaus- ja erinaisin muutostoimenpitein, saada osastolle tarpeellinen oma kokoontumispaikka, etenkin kesan aikana. Tama ldmminhenkinen to jatti siis yield uudenkin toivon kipina_n elamaa_n Turun inkerila: tten naieliin. — T. a

Oi Herra, olen uupunut

*Oi Herra, niin oon uupunut,
Oi Herra, repo anna.
Mun sieluni on naantynyt,
Ei jalkan' entia kannu.*

Ma intomielin i/oa
Maailma_n etsin
Mutt' kuoren tyhjan laysin vaan,
Jai kylmaks' sydan
Jos lasna aidin helmahan
Taas paani saisin panna!

*Oi Herra, niin oon uupunut,
Oi Herra, repo anna.*

Ylla olevat sakeistOt on kirjoittanut lukkari-urkuri Eemil Suni kuolemansa edellisena vuonna, v. 1929. Runon on allemerkinnyt saanut sota-aikana joltakin tuutarilaiselta, jonka nimi ei valitettavasti tullut kirjoitetuksi muistiin.

Eemil Suni oli syntynyt 5. 12. 1876 Tuutarissa lukkarin poikana, toiminut itse Tuutarin lukkarina v:sta 1903 alkae_n kuolemaansa saakka. Han kuoli sydannalvaukseen v.1930, ,siis n. 54-vuotiaan.a. Eemil Suni oli ollut taitava ja innokas musiikkimies. lamella oli ainakin 1920-luvulla iso, myds aanelisesti erinomaisesti kouliintunut kirkkokuoro, joka sai olla ylentamds-sa kirkkokansan rnielia, Luojansa ja Vapahtajansa puoleen ei vain omassa seurakunnassa Tuutarigsa, vaan myds ympari Inkeria eri seurakunnissa pidetyissa konsistorin jarjestamissd Inkerin yleisigsa 2-paivaisissa kirkkolisissa juhlissa, joita pidettiin 1920-luvulla kerran, jopa kandestikin kessassa, ja jotka juhlat olivat koo•nneet aina runsaasti harrasta suomalaista vaked kaikilta kulmilta, muodostuen niin hengellisiksi kuin kansallisiksi yhdyssiteiksi.

Kun terveys alkoi murtua, niin se oli pannut Sunin syventymaan siihen sanomaan, jota hart oli korvillaan saanut runsaasti kuulla boittopydtansa takana. Siita ovat hanta lahella olleet tuutarilaiset kertoneet. Runossaan

Suni ikaankuin ripittaytYy Herransa edessd. Sellaiselle kolkuttajalle myds Herra aina ovensa avaa. Sarjettya ruokoa ei han muserra. Suni to distaa runo,ssaa_n, jalkeenjaaiville miehille ja naisilie, kuinka maailma voi olla pettavainen. Miehi'selle miehelle tassd, kuten hyvin casein, on jaant viimeisena maallisena muistelona aidin rakkaus, hoiva ja neuvot, joihin haluaa palata, kun kaikki muut mtaiset tavotteet ja tuet tayty jattad.

Suni oli taman runonsa m,yds sdv el-taryt ja harjoittanut Tuutarin kirkkokuoron sita laulamaan. Olisi suotavaa, etta taman laulun ,sarvelma saataisiin julkaistukti. Allekirjoittanut ja myds taman lehden toirnitus voisivat siina mielessa ottaa sdvellyksen vastaan, jos jollakin, se'llaine• ol.isi tallella. Ehka joku tuutaridainen voisi jollekin mu,siikkimiehelle hyrailla taman laulun, etta edes melodia tulisi nuoteilla mui.stiin merkityksi. Kun inkerinsuomalaisidla on omia kuoroja Suomessa ja Ruotsissa, niin narna kuorotkin varmaan mielellaan ottaisivat Sunin laulun esitettavakseen.

Juhani Jaaskelainen.

Harrashenkinen kesajuhla Helsingissa

Inkerilaisten yhdistys ry:n kesajuhlat pidettiin suunnite/mien mukaisesti Helsingissa heintikuun 11-12 pavina. Yhdistyksen puheenjohtaja dipl. insindari Jukka Savola i-n e n oil juhlaohjelmassa merkityssd tervehdyksessaan lausunut m.m. "Toivon mita hartaimmin, etta nama kesajuhlamme tulevat muodostumaan yhtd antoisiksi kuin edelliset kin ja siunausrikkaaksi". Tama toivomus naytti toteutuneen. Juhlista kirjoitti heimolehti "Karjala"

otsikolla voimakas heimojuhla" m.m. seuraavaa:
Inkerilaisten yhdistys ry:n Hels•n gin paikallisosaston oivallisesti jarjestamand oli paakaupungisisa 11-12. 7. lauantaina ja sunnuntaina inkerilais-ten lavanmulkainen kesajuhla. Viirne vuoden tapaan juhlapaikkana oli Munkkiniemen yhteiskoulu avara huoneisto, kun tans juhlaajurnalpalvelus ehteallisella kaynteineen pidettiin Mulnkkiavuoren upouudessa nyhd-tOssa joka tayttyi aivan vtmeista Si-

ja myyten. Pativien :ohj te lcnia an sisal-
tyivat lisäksi kunnia, karynnit Karj a -
1 aan j adneid en vain aj en la runolau-
laj a Larin, Parasken muistomerkeillä
j **inketrintvareih in. savy-**
tetyt kukkalaittetet. .saanoj a tunnuksi a
edustaneina nauhoineen.

La: uantaina: oli, to•hjelmallinen alka -
j aissillanyietto m onrsat a igen j uhlatv a en
saapuvilla ollessa. Padjullassa sun-
nuntaina, soli yle ist5 a oppitkoulun avara
viimeista .sija a myllit en
taynn.a, ehka toitstatuhatta

Helmon j asenita oli ,saapunut juh-
laan puollina :ma ata seka 'ulko -
manta. Erikoislaatuirsena seikkana
mainittako on, etta .kesaj uhl a an tuotiin
erdan :inkerinsuomalaisen valityksell
ensin/a: lsm kerran tervehdys IPetro s-
koissa :asuvilta ink er **Suomen**
keskusj arjestiin yhteydet Ruotsin
vastaavaan inkerilaisten keskusliit -
boon ovat **hyvin lahtel-**
set. Si La o: soittivat juhlassa viimeksi
mainitun tedustalain tesittam at hed -
m on voitimakasta yhteydentuntota ku-
vaStanteet tervehdyk's et.

Kuten aina ennenkin inkerilaisten
keisaj uhllassa **.kautt aaltaan**
harnashenkinen, tkristillisten elaman-
arvoj en tandentamista ja nitihin pi-
tatyymist a huokunut ilm, aphiri seka
idoissen ,sukutlatisunssurustelun vaait-
tOmyys, 'j ota koetut rakkaat koettedu-
mukset eivat ole .kyennetet vuotsikym-
menien alkana himmentamaant. Par-
haana ivodistu, k: sena inkerilaisten van -
hemman nolven halusta vaalia, he i -
modaisia peri: ntetitaan ja , sitirtata niita
nuotten tietoisuuteen **nuoren pot-**
ven yllattavan runstars :muk an aollo
juhlissa. Edelleen oli merkilfie panta -
vta a , etta naiset kesajuhlissa karj alads-
ten ja inkeritlaisen •tirtovaten .kohta-
lonyhteys sal erityisen vahvan all e -
viivauk, s ensa tKarj alan, Liiton tensim-
misen vatrpuheenj ohtaj an kaupun-
ginjohttaj a Arno Tuurntant. Woman
tervehdyke'sen kautta, seka yhdistyk-
;en edustajain ja j uhlhan :osantottaliten
suorittaman ikunniano soitukisen muo-
dossa 'Karj al a, an j aaneiden vainalien

muistomerkeilia Hietaniemessa. Yh-
distyksten vireille panema hanke cman
Inkeri-kodin aikaansaa, misieksi edirstyi
huomattavasti luhllassa toimitetun ke -
rayksen ansiosta.

Juhdasalin kor oketta reutnustivatt
a siarimukaise, sti Suomen j ai Inkerin
liput, Ikun Kansalaislaulun Stavelten
sold essa ill anvi etto 1 a uantain a paasi
alkacnaan maini on, kuuluttaj an, Hel-
singin :paikallisosaston puheenj ohtan
lan VaintO Kekin, huolehtiossa 'ohj el -
man taism all is est a menosta.
Takla, nuoremmtan polyen edustaj a,
oh sa ut :kunrii an toivottat yleisan
terve tun' eeksi sukukokoukukseen, kuten
han sanoi. sukulaizrakkaus
pitanyt omasta ma ats taan karkoitettutt
inkerildiset tiiviina kokonaisluuten a
tositta in ma an rajo, jen ulkopuolella a -
kin. — Nu orten avulla on inkteril a i-
syyss sailyettavat tulevaisuudesakin.

Opettaj a Kaija Vitronm den lausuttua
herkasti Kantelettaresta runoj a, saa-
tiin kuulla Ink eril aisten yhdistys ry:n
Helsingin p aikallis osas ton sek akuor on
miellyttavad 1 aulua Touva :Majj a Vi-
ronmden j ohttam an a. Kuoro :esitti Ma
muukadaisen maassa, Halk' Dian rus-
kon, auerm a_n ja Eta. D osentti fil.
tohttori Sulo Halts onen katso i p Witses-
sa an inkerilaisten ma anpakOlaisuus-
vaiheissa olleen huomattavan•a etuna
held an, j outumisen, sa oma_n kansan
keskuute en &tome: en, lolloin stopeu-
tuminen uuteen eldmataint saattoi t a-
p airtua yhdistalvien tekij Olden jai el-
manoilojen merkeissa. Tasty; huolimata
on tietenkin ain a anne ttavta arvo
inkerilaisten omalle yrittelaissyydelle
ja tarmtal e nivelytmisess, aan yhtei s -
kuntaan sen err adoilla. Vaikk a esim.
Kull ervon runot oval saidynetet j uuri
inkerilaisten laulurssaan ha rrastami-
na, niin nuhuj an mielesta ei Kulder-
vo-tragiikka a simansa saisi otta a ius-
kinla iseksi k ansall **tunnu, smer-**
kiksi toile vaes e, kuten niin use in
PYrittaan ttekerna an. Lopu: ks, i puthuj a
esiintoi uskons a in, kterilati syden It: We -
vaisuuteen. Puhe sat osakse en kesta-
vat suosionosoitukset. Neiti Kerttu

Susi ,esitti sitten yksinlaulua :sdestaj
ridan Kaija Vironimaki. Karj alan Liit-
ton ttenvehdyksessa kaupunginj' ohtaja
Tuurna pala, utti mieliin karj' adaiten
ja inkerilaisten laheisen koskeltuksen
jo Viiputrin aikoina calm. Karj alan
Ltd-Ka rj alan Kan s alatisliiton komite-
an valityksella, joka komitea edisti
in, kerilalisten opisikelua man, . kansian-
opistoissa. **Karj aim Latta :pyrkii**
saattaciaan yhteen kaikkii ne si ir to -
1 aiset, myiis inkerildiset, j **on od-**
lut sam andaiset kokemukset ja vai-
keudet kuin karja, laisilla, han sanoi.
Ruotsissa to imiv an inkerinsuomalais -
ten liiton toiminta a **pu: heen-**
vuorossaan :dipl. ins. Bjorn. Han sta-
noin inkerildisten harh, aaksi yhdysisi-
teeksi :vieraa, ssat maa, ssa muodostuneten
kristillisentuskton sailyttamisen nykyi-
sessakin elarnassa, kieden vaalimi-
misen seka taistelun ,suomalais uutd en
puolesta yleensa. Vi el d puhui Gaylen
inkterildisedustaj a Aatanni Vain: aka,
joka tlahlana inkerilaisten taite -
lij a Juiho Stunin, joka on nykyisin
Ruots in eturivin maal are ita, taulun
seka : esitti aikoinaan , sepitannans ru-
non. Runo on j ulkaistuna totisesa pa i-
kassa lehteamme.

Valiajan j alkeen, puhui Inkerissta
pitkat aj at .papnina toiminut rovasti
Akseli :Kaj anti, lonk, a :sydammellista,
muotokaunista ja rohkaisevaa
.puhetta .lasnatolij at kuuntelivat
herpaanturnattomalla tark. ka avaisuu-
della ja mukana elden. — Pdatteeksi
oil yhteislaullua.

Sunnuntaina j tumalannalveluksessa
Munkivuoren ,kirkostsra to imi liturgina
khra Matti Vironmaki ja saarnan piti
khra Erkki Arhinmaki Joh. 13: 31-32
lohdolda. Han kiinnitti kirkkontayteisen
kansan huomiota siihen, etta Jesus
kaikessa kiusattu niinkuin mekin,
mutta, ilman syntia. Kius aukset ah-
distivat :hanenikin Isydantaan,, mutta
han, suoriutui niista voittajan a ja silad
tavoin :han :volt vapauttaa meidatkin
synnista. Pyrittdessa 'seuraamaan
Kristusta on muistettava, kaksi astia a .
Entsiksikin ,antavat :vdiatran ja oikean

toisistaan erottamiseksi parhaan neu-
von J um alan kymmenen kaskya.
Toirseksi lokaisen on sidilytettava it-
sessaan iank. aikaisen :elamant :to ivo: ja
usko. Ema_n sitar ihminen ennen tai
mydhemmin vaipuu toivottomuuteen.
Veisatun virren lae on suturi tosiai las-
naolijoista sir rtyi nauttimaan pyhas-
ta 'ehtoollisesta. Patattisvir ten d oil 2:16,
nen: dr; ja •viides sakeistO.

Kirkonm en ojen j alketen oil Munk -
klnitemen yhteiskoulus: sa kirkkekahyi-
til aisuus

uhla alkal klo 15 opettaja Vilho
Pentikaisten soitettua pianolla inkeri-
laisten savetitaj ien tuotteita. Inkeri-
daitsent yhdistys ry:n puheenjohtaj a,
ditplans. J ukk a S, avolainen to: ivotti
rakkaat ink erildiset tervetulle, ksi ja
putheestsan tandensii niin
;on kuin h, enksen tyon 'latkuvan
harloitamisen tark, eyta ihmisen hyvin-
voinnille tutnusuuseen a add tkaske
toisia, .tekteman, tee itse niin pysyt
kunnossa. L, opuksi han oraalisti muisto-
sanat dstketta in manan majoille stir -
tyneen kansak :op e ttaj a ToivoLteinille.
Helsingin .paikallisosaston, seka: kuoro
idandutti kutulij oita to istamiseen, tally
kertaan landamalla 'Sue kohti Herra-
ni ja Jo Karj altan .kurnnailla lehtii
pun, johtaj anaan **rva Vitronnaki.**
Johtaj a. Antti tKekki: lausui Aapo
lhon kak, si runto, a. Kuntnioitettu inke-
rilaisten viime vuo sikymmenien kan -
sanrunoilij a tohettaj a 'hot, esiteltiin
— Johtaja Kekin tulkit se -
matt runot lankesivat kiitollise en
ma aperiaan.

Katnsako ulut arka, stala. Antti Hama -
lainen j uhlaputheessaan lselva: tell In-
ker in kansan koostumista .maahan err
puoliita :Stuome. a. :ens i sij assa Say osta
ja Ayrapatasta seka osittain. Vat's: Mai s -
Suomesta sa, apuneita slitr tolaisia ja
yhdistymista Inkerissd jo ollelstin in-
kerikkoihin ja van alaisiin. Taman
vuoiksi puhujan mielesta olikin aina
puhuttava su, omalatisista eika
vain inkerilaisistat, joista yield vuosi-
sadan aiku puolella j opa meiclan yli -
op isttop iireissa

oh hyvin erheelliset kasitykset. He esim. kyseliVat puhuivatko set .sucanea. Tark.aStaja Hamalainen esitti .sitten kiinostavia nakOkohitia Inkerin runourikkauksista, mitka johlivat LOnnrotin kirjoittamaan Kalevalastaan taydennetyin painoksen seka mainitsi Inkerin kansan tavoista, mika kulttuuriaiinei.sto olisj yrittava pelastaa yield yhdennellatoista hetkella, han sanoi.. Puhe oli saapuvilaa °Herne mieluisaa kuunneltavaa ei vahiten reippaan ja varikkaan esittamistavan an'sio.ta.

Kerttu Suden ja Aino Tuutin kaksinlaulesityksen s.eka. Aleksanteri Kempin .ansiosta osittain tertsettilaulun jaykeen nousi puhujapaikalle Helsingin p.o. puheen.j.ohtaja. Vainti Kekki, joka intornielisessa ja voimakkaasti vetoavassa puheessaan kuvaaili inkerllaisten -sitkeaa rakennustyita aikoinaan keskeilla munk:alaista kansanmerta ja ikatsoi kestarnisen suomalaisena kansallisuuten• tallaisissa olosuhteissa johtuneen lahinnd heimon rakka.udesta kirkkoonsa. Nykyisen siirtolaisuuden ja nykypolven velvoittamana tavoitteena, puhuja huomautti, on Inkerin kod in .perustaminen saatiOn pohjalle nykyi.nke-

riilaisten yhdysseiteksi ja heimouden tulevaisuuden turvaamiselksi. Naissa merkeissa. juhlassa toimeenpantu kerays tudtti 3.270 nykymarkkaa seka erinaisen madran Ruotsin kruunuja.

Kurt Ruotsin edustaja Antti Juvo- nen oli esittanyt terveisensa ja ker- toidlut inkerilaisten ensi vaikutemista Suomeen pakolaisina tultuaan seka myOs heidan elostaan Ruotsissa, pastori Matti Vironmaki lausui pad- tOssanat ja piti rukouksen. Esiruko- us omistettiin mytis maan rajojen ul- kopuolella Inkerissa ja Ita-Karjadassa seka Ruotsissa aSuvien heimolaisten parhaaksi. Vakevahenkinen juhla paattyi lauluihin Nouse Inkeri ja Maamme.

Juhlayaen muonitukseSta huoiehti valppaasti Kahviaa-Ravintola Orso, jonka omistaa tunnettu liikemies, johtaja Simo Karhu.

Ehnen jur•alanpalveluksen alkamis- ta yhdiStyksen .edustajat, puheenjohtaja, diroLins. Jukka Savolainen, johtaja Antti Kekki ja rya Hertta Allannaa, kavivat laskemassa seppeleet Karjalaan jaineiden vainajien ja runolaulaja Larin Pansken muisto- merkeille.

Toivo Johannes Leinin muistolle

"Ihminen on kuin tuulen henktiys, hanen paiviinsd niinkuin pakeneva varjo". (Ps. 144: 4).

Opettaja Toivo Leini on jo pdassyt maaran padhan. AkkilahtO tuli haneile asioilla ollessansa, hyvastit jai sanomatta rakkahilie omaisille, .kun katkesi elaman lanka, siihen oaattyi mainen matka.

Tietty on tama sanonta kansan keskuudessa "Shan tiedan

kussa synnyin, paikan tiedan kussa kasvoin, en tiedd kussa kuoleman oitaa". Nain on kaynyt tuhansille, terveena kodista kylmana takaisin tuodaan.

Monissa eri paikoissa opettajana han oli. Oli myOskin valittuna moniin eri jarjestOihin. Oli hyva pianisti, seka eteva puhuja. Monet vuodet oli myOskin laulukuoron johtajana.

Kansan tieteellista tyOta., han har_

rasti innokkaasti, seka myiiskirt tutkimista kotiseudun historiaa. Mietoisten Pyhan kansakoulun johtaja opettajana oli, opettajien toiminnassa otti osaa monin ta- vein.

Kynttilaansa vakan alle ei han koskaan, piiloittanut. Isaias uskoa heissaysa rohkeasti todisteli. Hartain mielin kaikki hanta mielellansa kuuntelivat.

Viisaasti ja harkitusti puhui °pet- taja. Leini.

Yhta ystavallinen han oli oudoille kuin tuttaville, herttaisesti puhutell kuin parhaita ystarviaan. Kautiin muiston jatti meille elamastaan keskellarnme. Kaikki Ikaipaa-

maan me jaimme ystavaamme

Hyvin suuri oli joukko omaisten ja ystavien kun siunauskappeoissa maanpovee_n hart siun•ttihin. Vainaan elamantiyista pappi puhui muistosanat. Jalkeen Herran siunauksen kalmistohon saatettiin.

Viimeisen tervehdyksen, lausui omaiset ja ystavansa. Seppelein ja kukkakimpuiin ruumisarkku peitettiin. Rakkaa_n vainaan opettaman virren lauloi lauluk.uoro. Sun haTtuus rakas Isani lualettiin viimeinen virsi.

Matti I h o.

Simo Torikart tervehdys

Johanneksen. .seura.kunnassa HeiSin- gissa asuu monille tuttu vanhus Simo Torikka. Han on korkeasta iastaan huolim•tta ahkera kirkossa ja seam- kunnan tilaisuuksigsa kavija. Han oli mukana, kesajuhlassakin, jonka johdosta han lahetti toimitukselle sour. kirj eon:

Jumalan armoa ja rauhaa toivotan Sinulle rakas veli Herrassa Matti Vi- ronniiki.

Mind halusin sanoa Inkerin juh- lil/a sille juhlakansalle muutaman sanan, mutta jai sanomatta. Jalkeen- pain omatuntoni sanoi, ettd mittis jar- keilit. Adni sanoo: "julista". Mind en kumminkaan julistanut. Mutta jos on mandollista, niin julkaise Viestissd ndma sanat:

"Silly mind en hyped evankeliu- mia, silly se on Jumalan voima it- sekullekin uskovalle pelastukseksi". (Room. 1:16).

On onnellinen tanid juhlakansa, jo- ka on Golgatan ristilla Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan verelld lu- nastettu ja sovitettu kaikissa synneis- td ja pyhassei kasteessa Jumalan lap- seksi otettu. Se on todella onnellinen juhlakansa. Jeesus Kristus sanoo meille vuorisaaressa: "Katsokaa tai- vaan lintuja, katsokaa kedon kukkia!" Ne saarnaavat meille oaljon nyt kun on kestin kaunein ja kukoistavin aika. Koko luomakunta iloitsee ja kiittiiti Jamaica. Tee niin mybs sing, juhla- kansa!

Simo Torikka.

Toimitus kiittaa yllaolevasta ter- vehdyksesta samoin kuin kaikista muistakin Simo Torikan, kirjeista, joi- ta olemme saaneet. Koetamme niita saada julkaistuksi aikanaan. Kiitos mydskin muffle avnstajillem:ne!

Ea

ot

nth",

t Rivit harveievat t

Toivo Leini

Kuten viime numerossamme lyhyesti Inainittiin on tunnettu syntyinen työn ja toimen mies, opettaja Toivo Leini saanut siirtyä Tajan yli idisyyteen. Han kuoli Turussa kesäkuun 22. päivänä 1964.

Opettaja Toivo Leini oli syntynyt Tuutarissa helmikuun 20. päivänä 1901 ja alottanut opiskelunsa Kolpanan seminaarissa, sekä valmistunut kansakoulunopettajaksi Jyväskylän, seminaarissa v. 1926. Toimittuaan opettajana Raudussa, Palkjarvella, Maanin-galla ja Tohmajarvella siirtyi op. Leini 1945 Mietoisten Pyhan kansakoulun johtajaksi ja osti ajaksi, josta viralliseen siirtyi eläkkeelle 1961.

Kasvatustieteen teoreettinen tutkiminen oli lähellä op. Leinin sydäntä, ja hän täydensi opinnoitaan mm. Turun Yliopistossa.

Järjestötoimintaan otti osaa Toivo Leini tarmokkaasti osaa. Hän oli mm. Palkjarven kunnanvaltuuston ja kirkkovaltuuston jäsen. Hän oli perustamassa Palkjarven kotiseutu- ja muuseon yhdistystä ja toimi pitkän aikaa sen puheenjohtajana. Niin ikään hän oli eri kuntien ja laitosten tilintarkastajana sekä Mietoisten Osuuskassan hallintoneuvoston ja Mannerheimliiton paikallisosaston johtokunnan jäsen. Monien eri tavoin otti osaa Toivo Leini myös opettajien järjestötoimintaan ohjaten mm. Palkjarven opettajayhdistyksen perustamista ja sen pitkäaikainen puheenjohtaja.

Eri toimipaikoissa sai kotiseudun historian tutkimus ja kansantieteellisen harrastuksen hoidosta innokkaan kannattajan. Tästä työstä antoi ha-

Inkerilaisten Yhdistyksen

toimisto Aurorank. 7, A 1, Helsinki, on avoinna keskiviikkoisin klo 17.00-19.00.

nelle tunnustuksen nays Kalevalaisen kulttuurin edistämiseksi. Samoin suojeluskuntatyöhön otti hän innokkaasti osaa.

Op. Leini tunnettiin, etevänä puhujana, pianistina ja kuoronjohtajana.

Inkerilaisten yhdistys, r.y:n rientoihin hän otti antaumuksella osaa. Muistamme hänet innokkaana puhujana, ja pianistina juhlissa. Monta rohkeaa sanaa hän sanoi heimoveljilleen. Nytkin hän on Doissa, laajat piirit yhdessä omaisten kanssa kaipaavat kauan. Olkoon muistonsa siunattu ja leponsa rauhaista.

Inkerilaisten VIESTI

Kustantaja ja julkaisija:
Inkerilaisten Yhdistys r.y.

Lehti ilmestyy kerran kuukaudessa joka kuukauden alussa Postisiirto n:o 30636, Toimitus:
HELSINKI, Korkeavuorenk. 10 A. 18.
Puh. 631 285.

Konttori:
Helsinki: Aurorankatu 7. A. 1.

Padtoimittaja:
Matti Vironmaki.

Ilmoitushinnat: 1/1 sivu 90 nmk
1/2 " 50 "
1/4 " 30 "

Tilaushinnat:
kotimaassa 1/1 vsk. 5,00
ulkom. —" — 6,00

Porvoossa 1964
PORVOON KIRTAPAINO OY